No. 42. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Donderdag 8 April.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 2 April. Luidens berigten uit Sijrie, loopende tot den 28 Februarij, waren al de groote steden aldaar rustig, met uitzondering van het enkele Damascus, waar de regeringloosheid bleef dreigen de overhand te zullen verkrijgen.

— Het Beijersch gouvernement heeft een brevet van uitvinding gedurende twintig jaren verleend voor eene nieuwe lithographische bewerking, waaraan de uitvinder den naam van lisosterostijpie gegeven heeft. De nieuwe bewerking bestaat in het schrijven of teekenen op den steen met eene nieuwe zwarte of gekleurde inkt, waarna op de opengebleven plaatsen zekere bijtende stoffen gebragt worden, welke den steen zoozeer uithollen, dat de trekken door de pen geschreven of geteekend alleen overblijven en een relief daarstellen, dat nog hooger dan de drukletters is. De steen in dien staat gebragt zijnde kan men van denzelven door middel der gewone drukpers zooveel afdrukken bekomen als men verlangt, die veel netter zijn dan welke men door de gewone litographische manier verkrijgt; de reden daarvan ligt niet alleen in groote relief der letters of teekeningen, maar ook daarin, dat de drukpers in zijne werking minder wrijving heeft dan de litographische pers.

ENGELAND.

LONDEN, den 3 April. Nog altijd wordt de stoomboot *President* te gemoet gezien, maar men is thans meer over haar eigen lot bekommerd dan verlangend naar de tijdingen welke zij moet medebrengen, naardien eene andere boot, welke later dan zij afgevaren is, berigten uit Noord-Amerika heeft aangebragt. Deze berigten zijn wel nog van geen beslissenden aard, maar hebben hier echter de hoop op het behoud van den vrede versterkt dewijl er uit blijkt dat de regering der Vereenigde Staten eene mededeeling in verzoenenden geest aan den engelschen gezant gedaan heeft. Algemeen acht men dat de heer *M'Leod*, na van Lockport naar Albanij overgebragt te zijn, vrijgesproken zou worden, en wel op grond dat hij volgens de beveelen van zijn gouvernement had gehandeld. De ongunstige staat der noord-amerikaansche geldmiddelen geeft te meer grond om te gelooven, dat het bestuur den oorlog zal trachten te vermijden, welke dan ook van deze zijde geenszins gezocht schijnt te worden.

— De geheele kust van Nieuw-IJork tot naar Boston was den 13 Maart door eenen vreesselijken orkaan bezocht geworden, en de scheepvaart had daardoor aanmerkelijk geleden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 2 April. Men leest in *le Sud*, dat de politie met haar onderzoek in de zaak van het oproer van Marseille voortgaat. Zij doet telkens nieuwe ontdekkingen. Men heeft veel buskruid, vele patronen en oproerige proclamatien in beslag genomen. Vele werklieden van het kanaal zijn gearresteerd en anderen zijn ontvlugt, van welke laatsten men echter verscheidene op het spoor is.

— Den 31 Maart is de moeder van *Darmès* gearresteerd, krachtens een bevelschrift van het hof der pairs. Heden morgen hebben de grootkanselier en verscheidene leden van de commissie ter instructie zich naar de gevangenis van die vrouw begeven om haar te verhooren.

— Men leest in de *Emancipation*: De maarschalk *Soult* heeft sedert lang een ontwerp van wet opgesteld nopens de versterking van alle belangrijke steden van het koningrijk. De grenzen aan de Pijreneen zouden verdedigd worden door de plaatsen Perpignan, het kasteel de Fois, de Tramesaignes, Pourtalet en de Baijonne

— De tegenwoordigheid van een groot aantal prefecten en onderprefecten in deze hoofdstad, welke drukke zamenkomsten met den heer *Duchatel*, minister van binnenlandsche zaken, houden, geeft voet aan het gerucht, dat de regering op de ontbinding der kamers bedacht is.

Men schrijft uit Algiers, dat den 21 Maart eene schermutseling heeft plaats gehad tusschen het garnizoen van Coleah en eene sterke bende Haddjouten; de laatste werden spoedig verdreven, met verlies van 2 dooden en verscheidene gekwetsten. Wij hebben daarenboven 179 stuks vee en 7 paarden buit gemaakt. De generaal *Bugeaud* had, bij besluit van den 19. alle punten, door de fransche troepen in Algerie bezet, in staat van oorlog verklaard.

— Onder het opschrift: gedwongene geldleening leest men het volgende niet onbelangrijke verhaal in onze dagbladen:

„Voor omstreeks 3 maanden, kwam de geneesheer M. B . . . van eene soiree, rue Ponthieu, des nachts 2 ure, t'huis. In een mantel gewikkeld wandelde B. over het plein Beauvais, toen onverwachts iemand zich voor hem plaatste en hem aldus aansprak: „Mijnheer, indien ik voor heden middag geen 1500 fr. heb, ben ik verloren Deze som hebt gij bij u: gij hebt dezen nacht gelukkig gespeeld.

„Mijnheer . . . „

— Ontkent niet; ik was er bij tegenwoordig. Ik wil die som van u leenen, welke een huisgezin kan redden; indien gij weigert, dan heb ik er een voor u en een voor mij. (Hier werden 2 zakpistolen voor den dag gehaald) Binnen 6 maanden ontvangt gij het geld terug.

De heer B. was ongewapend, en gaf het geld. Hij wilde het leven liever behouden, dan de goudstukken. De geldleener beloofde ook de interessen te zullen betalen. Men begrijpt dat Dr. B . . . niet veel acht op die belofte sloeg, en ongetroost naar huis keerde.

Eergisteren wandelde hij in den tuin der Tuilleriën, bij la petite Provence, komt hem eene schoone vrouw op zijde en biedt hem eene portefeuille aan, zeggende: Mijnheer, ik ben u 1500 fr. en de renten verschuldigd.

— Mevrouw, gij?

— Ik bid u Mijnheer, neem aan; mijn man kon komen; en dit moet een geheim tusschen ons blijven. Zij verdween, en liet de portefeuille met de verschuldigde gelden in handen van Dr. B . . . die geen geheim van dit zeldzaam geval heeft gemaakt."

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 4 April. Z. M. heeft aan den generaal-majoor *J. Hulst* vergund het dragen van het kruis van de Militaire Willemsorde met briljanten omzet, dat het gezamenlijke corps officieren van de voormalige 8. afdeeling infanterie, waarover die hoofdofficier als kolonel het bevel heeft gevoerd, hem als een bewijs van achting en aandenken wenscht aan te bieden.

— Z. M. heeft bepaald, dat de controle Hulst gesupprimeerd en vereenigd zal worden met die van Sas van Gent, onder de benaming van controle Axel.

MAASTRICHT, den 1 April. De gidsen van den St. Pietersberg hebben gisteren in een der afgelegenste onderaardsche gangen eene verschrikkelijke ontdekking gedaan. Men herinnert zich dat, tijdens de laatste belegering van Maastricht door de fransche legers, verscheiden soldaten derzelve, die de grot uit nieuwsgierigheid waren gaan bezoeken, daarin verdwaald zijn geraakt en nimmer weder te regt zijn gekomen. Nu hebben de gidsen gisteren morgen, bij het begeleiden van reizigers, in een der gangen op den grond vinden liggen twee lijken in grenadiers uniformen die nog zeer goed bewaard waren gebleven, hetgeen waarschijnlijk aan de droogte der gangen toe te schrijven is. Die lijken, die tot den staat van mummien zijn overgegaan, zijn overgebragt naar het Casino de Slavante waar vele nieuwsgierigen dezelve dezen morgen zijn gaan bezigtigen. Men vleit zich nadere bijzonderheden te zullen opsporen.

— Het *Journal de la Haye* heeft alle dagbladen minzaam uitgenoodigd, om aan het publiek wel te willen mededeelen, dat de door sommigen gedane opgave van *dertien millioen*, in België door Koning *Willem I* bestede guldens, tot herstel van het huis *van Oranje*, zeer onjuist is, terwijl het evenmin als naauwkeurig moet worden aangemerkt, dat er eene lijst bestaat van personen, die uit deze millioenen te dien einde zouden hebben geput. Wij voldoen gaarne aan de minzame uitnoodiging van het *Journal*, dat echter evenmin bewijs aanvoert, als de andere bladen voor de echte waarheid van hunne bewering. *(N. Br.)*

— Men meldt uit Druten, bij Nijmegen, dat aldaar in het begin dezer maand het volgende zeldzame voorval heeft plaats gehad, namelijk, dat *Bartholomeus van de Beeld*, oud 89 jaren, en deszelfs huisvrouw, oud 87 jaren, op eenen dag twee uren na elkanderen, zijn overleden; na eene echtvereeniging van 66 jaren.

— Uit Java hebben wij dagbladen tot 12 December, een verslag mededeelende van de uitbarsting van den berg Gede op den 7 December. Nadat eerst een hevige slag, vergezeld van eene geringe beweging der aarde, gehoord was, steeg het vuur uit den krater, naar gissing ter hoogte van 4 à 5000 voeten, terwijl te gelijk eene dikke rookmassa al dwarrelende regtstandig opwaarts rees, ter hoogte van ruim 15,000 voeten. Het vuur geleek naar de ontploffing van eenige stukken geschut, vergezeld van bliksemstralen. Het schouwspel was des te prachtiger naardien de lucht geheel onbewolkt en helder was.

— Ofschoon de namen der nieuwe belgische ministers nog niet officieel bekend zijn gemaakt, schijnt het echter boven alle twijfel verheven dat de tegenwoordigen zullen aftreden en door anderen vervangen worden, welke tot de gematigden der beide partijen behooren. De Senaat is tegen den 6 dezer bijeengeroepen.

— De *Univers* meldt tijding uit 's Hage ontvangen te hebben van den 27 maart, luidende, dat eene deputatie van Gereformeerde Predikanten zich dezer dagen bij den Koning ten gehoore heeft begeven, met bede, dat het den Koning behagen mogt, geen gevolg te geven aan de beoogde volvoering van het in 1827 met Rome gesloten concordaat.

MENGELINGEN.

VERSTERKING VAN PARIJS.

(Uit de Arnhemsche Courant.)

Met eene aanzienlijke meerderheid heeft de kamer der pairs het ontwerp van wet ter versterking van Parijs aangenomen. Lang had dit vraagstuk de algemeene aandacht, niet alleen in Frankrijk, maar ook in het overige Europa, gaande gehouden. Buiten 's lands werden er, aanvankelijk vooral, oorlogzuchtige bedoelingen aan geknoopt; binnen 's lands was het eene partijvraag geworden. Aan beide zijden schijnt hier veel overdreven. Waarom toch zou Europa's vrede door de versterking van Parijs worden bedreigd? Vooreerst zullen er jaren verlooped, alvorens dezelve voltooid is; oorlog kan er dus voor 's lands niet mede bedoeld worden. Wijders mogen de versterkingen, eenige dagen, een vijandlijk leger kunnen ophouden; maar een oorlog tegen Frankrijk is altijd een zeer ernstige oorlog, en geslagen Fransche troepen zullen de Parijsche versterkingen niet handhaven tegen zegevierende legers. Men weet hoe weinig, in de krijgskunst, versterkingen thans worden geacht, en in verdediging zag men zelden den franschen moed schitteren. Niet teruggedreven op de slagvelden, zal de vijand, tot nabij de hoofdstad doorgedrongen, door hare versterkingen waarlijk niet worden geweerd. In eenen Europischen krijg tegen Frankrijk zullen dus de parijsche versterkingen weinig beteekenen. Doch desniettemin kunnen zij belangrijk worden geacht. Zij dekken de hoofdstad tegen eenen overval; zij zijn van veel waarde zoo lang de fransche legers niet zijn geslagen. Uit dat oogpunt kunnen zij als een waarborg van europischen vrede worden beschouwd; want hoe ernstiger men den oorlog verwacht, hoe schroomvalliger men is om denzelven aan te vangen; en ook tegen Frankrijk zou men overmoedig kunnen zijn. Daarbij is het goed voor de europische vrijheid, voor de wezenlijke vrijheid in de europische staten, dat Frankrijk magtig zij. Frankrijk moet een afschrikker blijven voor vorsten die zich al te veel vrijheid mogten willen aanmatigen, en die geen binnenlandschen opstand duchten zouden, indien dezelve nergens op het vaste land steun vinden kon. Achter dien *ijzeren deutschen Rhein* zegt men dat sommige regeringjes zoo veel vrijheid nemen, vertrouwend op Pruissens en Oostenrijks bajonetten; om eenig evenwigt te behouden, moet er dan ook een Fransch vaandel op den achtergrond staan. Frankrijk zij dus sterk in Europa; want de Europische natien behoeven Frankrijk niet te vreezen; er het is onnoodig dat de Europische *regeringen* alleen, zonder overtuiging van nationale bijval, Frankrijk niet hebben te ontzien. Frankrijk zij zoo sterk, dat eene coalitie tegen hetzelve eene nationale coalitie moet zijn. Dit is allerwege de beste waarborg voor eene nationale regering. — Men weet dat wij onder nationale regeringen nog geenszins republieken verstaan.

De versterking van Parijs is wijders een waarborg tegen binnenlandsche oproeren. Zij geeft gelegenheid om een aanzienlijk getal troepen om de hoofdstad te houden; en moet alzoo van ligtzinnige pogingen afschrikken. Oproeren, wier spoedige demping altijd wenschelijk is, moet zij dus verhoeden; eenen algemeenen opstand zou zij evenmin sluiten als een' volkeren marsch op Parijs. Tegen overrompeling, tegen euvelmoed schijnen de versterkingen dus dienstig; terwijl zij, om overmoed tegen straf te beveiligen, het niet zouden zijn. De vrienden van ware vrijheid en vrede, zoo wel in Frankrijk als daar buiten, kunnen dus, onzes achtens, de aanneming der versterkingswet niet anders dan met genoegen zien.

— —

K. SPINDLER.

De thans beroemde schrijver K. SPINDLER woonde in zijne jeugd te Straatsburg, alwaar zijn vader muzijkdirecteur was, genoot eene wetenschappelijke opvoeding en studeerde in de regten. Neiging en omstandigheden bragten echter te weeg, dat hij, na vele lotsverwisselingen, tooneelspeler werd. Zijn genie ontwaakte: eenige weinig beteekenende proeven werden spoedig door zijnen roman de Bastaard gevolgd, welk werk hij, onder hoogst treurige en drukkende omstandigheden, met buitengewone geestkracht voleindigde. Hij zond het handschrift aan een zijner nabestaanden, die zich juist in Zwitzerland bevond, met verzoek het, tegen elken prijs, aan eenen boekhandelaar te verkoopen, en hem zoodra mogelijk het geld te zenden. Hij was gehuwd en bevond zich niet alleen in onaangename omstandigheden, maar was met de zijnen zelfs in hooge mate behoeftig.

De nabestaande van SPINDLER gaf het handschrift aan den aanzienlijksten boekhandelaar, den onden. O., ter inzage, doch liet onvoorzigtigerwijze den brief van SPINDLER daarbij liggen, en ontdekte zulks eerst, toen het te laat was. Weken gingen voorbij en de oude boekhandelaar liet niets van zich hooren. De arme acteur, die zich roomanls te Hanau bevond, schreef brief op brief aan zijn onvoorzigtigen neef, die, in gestadige verlegenheid, geen enkelen stap durfde wagen.

Op zekeren morgen komt echter hoogst verbaasd de bediende van het logement in de kamer van den heer H. en zegt hem, dat, tot zijne niet geringe verwondering, de raadsheer en boekhandelaar O. verzoekt den heer H. te mogen spreken. Een oogenblik later trad de heer O. dan ook met statigen tred binnen, de driekanten hoed op het hoofd, eene korte broek en zwarte zijde kousen aan, schoenen met breede zilveren gespen. In weerwil van zijne ouderwetsche kleeding en afgemeten uiterlijk, was hij in zijn voorkomen zeer vriendelijk, en zeide, na de eerste begroeting: „Mijn waarde heer H. gij hebt mij een handschrift gezonden en ik achtte mij dus verpligt hetzelve te lezen; het is, wel is waar, geen meesterstuk, maar de schrijver heeft aanleg en het huis O. en Co. is niet onwillig om dat werk uit te geven, wanneer uwe voorwaarden billijk zijn. Wat vraagt gij er voor?"

De neef antwoordde openhartig, dat vragen hier niet meer te pas kwam, dat hij onvoorzigtiger wijze den brief van den schrijver in het handschrift had laten liggen."

„Welnu dan," antwoordde de eerwaardige boekhandelaar, „zeg mij dan alleen, of gij het honorarium wilt bepalen, dan of gij genoeg vertrouwen stelt in het huis van O. en Co. om zulks aan hetzelve over te laten?"

„Ik laat het geheel aan de heeren O. en Co. over," antwoordde H.

„Wees dan zoo goed," hernam de boekhandelaar „den schrijver te melden, dat wij zijn werk zullen uitgeven, en zend hem tevens dit. Te gelijker tijd overhandigde hij H. . . . een zamenvouwen stuk papier, en verwijderde zich even plegtig als hij gekomen was.

Naauwelijks was hij vertrokken, of de neef opende het papier, en ziedaar, het was een wissel aan de orde van SPINDLER, groot twee duizend gulden, betaalbaar op zigt. Nog denzelfden dag zond H. . . . den wissel naar de plaats zijner bestemming, en als eene bode des hemels maakte dezelve een einde aan alle huiselijke ellende van SPINDLER en de zijnen.

De zonderlinge FRANCKH, die een bijzonder talent bezat om jeugdige auteurs, die aanleg hadden, op te sporen, was weldra te weten gekomen wie de schrijver van den Bastaard was, lag terstond, door zeer voordeelige voorwaarden, beslag op de nog niet afgewerkte romans van SPINDLER, die nu het tooneel geheel waarvaarde, en zich als auteur vestigde. Binnen korten tijd volgden de Jood, de Jesuit en een aantal andere kleine verhalen. FRANCKH zag, in lateren tijd, zijne talrijke en daardoor niet te beheeren ondernemingen met een min gunstig gevolg bekloopd. SPINDLER, door ondervinding wijs, wist zich echter voor schade te beveiligen.

Eenigen tijd geleden stond een heer uit Londen opmerkzaam eenige geestige karikaturen te beschouwen, die voor de glazen van eenen prenten winkel hingen. Plotseling echter voelde hij, dat iemand hem in den zak tastte. Door zich te slechts een enkel persoon in zijne nabijheid bevond, keerde de prentbeschouwer zich om, zag zijnen buurman met eenen blik vol beteekenis aan, en zeide: „Sir, gij hadt uwe handen in mijnen zak!" „Had ik?" hernam de andere uiterst koelbloedig, „dan moet ik u om vergiffenis smeeken, doch het is vandaag ook zoo koud, dat men blijde is, als men zijne handen ergens bergen kan."

Alle volken hebben hunne bijzondere gewoonten, doch sommige kenmerken zich ten deze op eene zeer bijzondere wijze; bij de Bederbretons is het de gewoonte, dat, wanneer een jongeling op een meisje verliefd is, hij naar een kleedermaker gaat en deze tot zijn vertrouwde maakt. De kleedermaker begeeft zich daarop terstond naar de woning der uitverkorene en sluipt zoo lang om dezelve rond, dat hij haar te zien krijgt, en schildert haar dan, onder de oogen, de liefde van den knaap, zijne deugden, enz., met de levendigste kleuren. Indien het meisje met wilgevallen luisteren, wordt er eene bijeenkomst bepaald. Op het bepaalde uur voert de snijder, met eenen witten staf in de hand, eene rozenroode koe aan het eene en eene purperroode koe aan het andere been, de minnaar en diens vader naar het huis der geliefde. Nu gaan de bominden naar een afgelegen gedeelte van het huis en mogen niet gestoord worden. Op den trouwdag houden de kleedermakers aan de bruid en den bruidegom de eer van het feest op, en doen aandevoeringen in zeer sierlijke verzen, en bereiden de onwetlijkapeligheid zoo ontmanlijk voor, dat de priester daar nauwelijks iets heeft bij te voegen.

CORRESPONDENTIE.

Het artikel van J. S. moeten wij ongeplaatst ter zijde leggen.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 7. April. Sedert den 3. dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

De Hoffnung, B. J. Luths, Hoekscel, garst; Diana, P. Pieper, Hamburg, garst; de Frau Maria, F. Heijer, Carolinienseel, garst; Concordia, C. B. Gowers, Dixsum, garst; Herman, J. de Buhr, Leer, haver; James Watt, W. Flemming, St. Domingo, koffij.

Voor Gend bestemd:

Precioza, C. Sonberg, Memel, houtwaren.

Van Antwerpen zijn de schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

The Rapid, G. Mackie, stukgoederen, Hulls; Gargano, P. Casiero, stukgoederen, Baltorno; de Spurs van Schiedam, H. J. Zeven, hooi, Algiers; de Elipse, A. P. Andresen, stukgoederen, Genua.

MIDDELBURG, den 5 April. Het schip de Zeeuw, kapitein C. Abrahamsz, was den 12 December 1840 te Pasaroeang bezig met laden, en zoude weinige dagen daarna gereed zijn om de terugreis door Straat Bali aan te nemen.

BATH, den 5 April. Gedurende de maand Maart, zijn aan het kantoor van In- en Uitklaring, Expeditie en betaling alhier, de navolgende schepen ingeklaard: 47 met stukgoederen, 6 met mensbeelen, 8 met houtwerk, 19 met kalk, 43 met zijksteen en straatkeijen, 1 met potaerde, 3 met vruchten, 2 met planten, 2 met bier, 2 met tabak, 2 met hoppe, 4 met granen, 2 met steenkolen, 1 met huiden, 1 met loin, 1 met wijn; waarvan 100 onder Nederlandsche en 44 onder Belgische vlag; totaal 144 schepen.

Uitgeklaard 88 met granen, 18 met hoepen en teenen, 34 met hooi, 3 met houtwerk, 1 met inlandsch gedistilleerd, 19 met stukgoederen, 7 met olie en traan, 9 met kaas, 5 met meekrap, 3 met rijst, 3 met kollijboonen, 2 met tabak, 1 met vaatwerk, 11 met beer, 3 met kut, 1 met ongesponne wol, 1 met vlas, 32 met haardsch, 1 met chicorei, 3 met ongezaagd hout, 3 met raapkoeken, 1 met stokvisch, 7 met zoute visch, 6 met aardappelen, 1 met tuinsteen, 3 met kool- en hennepzaad; waarvan 202 onder Nederlandsche en 62 onder Belgische vlag; totaal 364 schepen.

De scheepvaart is zeer verlangende dat tot voorkoming van ongelukken, het wrak van het in de maand December il., op de reede alhier gezonken schip van Jochum Ritmeester, door de bevoegde autoriteit worde weggeruimd.

ADVERTENTIEN.

STOOMJACT

varende tusschen *Middelburg* en *Rotterdam*.

April 1841.

Van Middelburg.		Van Rotterdam	
†*Vrydag*, *vm.* 6 *uur*		*Zaturd.* 10, *vm*	6.30 *uur*
†*Zond.* 11, „	7 „	*Maand.* 12, „	8.30 „
Dingsd. 13, „	11.30 „	*Woensd.* 14, „	10 „
Vrydag 16, „	6.30 „	*Zaturd.* 17, „	11.30 „
Zondag 18, „	8.30 „	*Maand.* 19, „	4 „
Dingsd. 20, „	11.30 „	*Woensd.* 21, „	5 „

Op de met een † gemerkte dagen duurt de overvaart iets langer, als hoedra aan den tegenstand des stroums.

Ter Drukkerij van C. J. DE SWART.